

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

27. De insigni liberalitate virginis huius Lyduuinæ in pauperes: de
crumena Iesu, quæ nunquam exhauriebatur, ac de gloria ac dignitate
eleemosynarum apud Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

minis illis, mihi fecistis: se in paupere profusus est fuisse vestitum, & ad confirmandum boni operis testimonium, in eodem se habuit, quem pauper acceperat, est dignatus cedere.

James Brugmannus in vita admiranda virginis Lydiae seu Lyduuinae Scheidamensis (qua habetur tom. 1. Suriij 14. Aprilis) cap. 2. partis 2. De insigni liberalitate virginis huius Lyduuinae in pauperes, de cetera Iesu, quae nunquam exhauriebatur, ac de gloria ac dignitate elemosinarum apud Deum.

CAP. XXVII,

Sancta virgo Lydia, sibi ipsi parcissima, pauperibus matrem se exhibebat, nulli negans opem, donec retencius superesse. Si largiri nihil posset, condolentem praebat animum, blandum è pio corde promebat sermonem. Cibos interdum coctos, nonnunquam coctos mittebat. Si quid negligenter in ijs fieret ad eis, per quos mittebat, dolebat animo eius, quod pauperes, tanquam caelestis regni principes futuros, vel ad horulam sua annonae laudari noller. Nouerat pauperum nomina & habitacula, & quamuis iaceret in tenebris, omnia intueri, omnia distinctè cognoscere videbatur, perinde ac si versaretur inter homines. In pauperum usus iussit hyeme sale adspersere carnes, salitas cum pisis coctas illis transmittere. Contigit aliquando, vt cum vicinis diuidenda vacca quarta pars ei cederet ad alendos

lendos pauperes. Ex ea cum ministris eius
 quandam portionem cum piscis coxissent, &
 triginta domibus inde ad saturitatem distri-
 buissent, quidam ait Lyduina: Quemadmo-
 dum iussisti, triginta pauperum domibus de
 carnibus & piscis tuis ad satietate dedimus, &
 tamen nihil in olla diminutum videtur. Eusti-
 gio illa respondit: Non pro meis meritis, sed
 pro sua bonitate id fecit Deus. An non ille
 dixit, (Luc. 6.) Date & dabitur vobis? Comederunt
 sane ex illis carnibus domestici eius, comen-
 runt aduentates peregrini, omnes admirati
 ne permoti, manum Domini adesse sentierunt,
 qua olim vidua farinula conseruata. (Luc.
 17.) Porro etiam diuites praedicatione per-
 bant interdum mitti sibi de buccellis virginum
 nostrae. Illos vero pauperes ante omnes secto
 fouere & pascere studebat, quos ex opulenti-
 tis nouerat ad inopiam redactos, & recedens
 est petendis eleemosynis cohiberi. Mendicabant
 autem etiam ipsa, si deessent carnes, quibus in-
 pes reficeret. Orauit quandoque virum primum,
 ut si haberet armum porci coctum, mitteret
 sibi pauperibus impartendum. Fecit ille, &
 mox sensit, quam sit grata Deo manus porce-
 sta ad dandum. Ut enim ipse falsus est, cum pra-
 lo post coniecisset oculos eorum, vnde tulere ar-
 mum, vidit alium longe maiorem illic suspen-
 sum. Sciscitatur ex familia, num quis eum sus-
 penderit. Negant omnes: agnoscit donum Deo.

CRAR.
in illa eum
coxissent, &
ritatem diti-
Quemadmo-
dombus de-
e dedimus, &
detur. Efecti-
s meritis, sed
n non ille di-
Comcedenti-
eius, comen-
es admira-
esse ferebat,
uarat. (Sed
uocatione per-
cellis virginis
omnes lecte-
os ex opulente-
, & videret
Mendicanti-
, quibus in-
vium pium,
um, miraret.
Fecit ille, &
manus potte-
est, cum pro-
de tulerat an-
illuc suspen-
is eum sus-
it donu Bo-

nga virginem nostrā deuotior. fit in pau-
pens liberalior. Mulier quædam caduco labo-
morbo, sæpè in plateis corruerat. Accidit
eum, vt magno spiritus angore correpta in
domunculam Lyduuinæ intraret, potumque
sibi dari posceret. Lyduuina tum nihil cogi-
tante exiguo vino, quod supererat, cum so-
lisset, aquam monstrauit fœminæ, quodam
vasculo contentam. Illa totam exhausit, sed
vires extincta non est. Ardet misera, plusque
sibi dari petit. Tum Lyduuina recordata vini,
arguo ostendit: atque illa totum bibit: rur-
sumque instat pro potu. Sed cum nihil liquo-
ris haberet virgo, dedit ei nummum quen-
talem, vt illo potum sibi emeret: quem illa hi-
ster accipiens, abscessit. Deinde febribus Ly-
duuinam corripientibus, orat patrem, vt pau-
perum vini porrigat, quo labia arentia tin-
gantur. Non enim meminit tunc fœminam
obidam vinū omne epotasse. Porrigit pa-
ter poculum filia, vade illa mulier biberat, &
ecce plenum est optimo vino, diuinitus in il-
lud infuso. Stupet virgo, sentiens nullum se
melius bibisse vinum, nec tamen patri indi-
ce vade sit, licet & ille stupens admiraretur,
neque colorem, neque saporem eius vnquam
perire. Tandem cum in vasculo lōgo tempo-
re durasset: cuiusdam fœminæ incuria effu-
sum est. Per id tempus adhuc parcissimè vte-
batur vino Lyduuina: itaq; doluit illud effu-
sum.

sum, quod nūquam habuisset sibi accommodatus vinum. Cū enim alia vina sine aqua admixtione bibere non posset, hoc solum purum bibit. Obseruet hic lector humanitatem sanctæ virginis, quæ è suo poculo iussit cœnam morbo comitiali vexatam bibere. Cū frater eius VVilhelmus excessisset è viuis multo ære alieno obstrictus, filij eius in magnam inciderunt calamitatem, quam humanitas euadere vix possent. Tum Lyduina illocum miserta, quædam clinodia sua distraxit in libris eius regionis. Dedit autem negotio cognato suo Nicolao, vt is è crumena, in quâ nummos omnes condiderat, satisfaceret creditoribus. Fecit ille vt iussus erat, & eū omnis esset factum satis, quod reliquum pecuniæ in crumena, ter coram Lyduina numeratum est, & tantundem inuentum quantum illa primum imposuerat. Illa vero prohibuit, ne cuiquam id indicaretur, crumena namque illâ Domini Iesu voluit crumena deinceps appellari. Atque ex illa ipsa expedebatur in pauperes liberaliter, & Dominus Iesus abundè infundebatur. Quibusdam specialibus amicis aliquando ex ea percunctantibus quantum ex illa crumena post obitum fratris sui VVilhelmi distribuisset, sic respondit. Quandoquidem video non latere vos donum Dei, pro certo cōfirmo vobis, me de illis octo libris plus quàm quadraginta libras in pauperibus erogari.

CRAR.

ibi accommo-
ina sine aqua
hoc solum po-
humanitatem
lo iusserit
bibere. Cùm
et è viuis mul-
us in magnam
humanitas
uina illocu-
distraxit eū
em negotia
amena, in
tis faceret
, & eū omni-
quum fuit pe-
y diuina re-
nucium eū
rat. Illa ven-
aretur, crum-
e crumena
la ipsa expo-
Dominus le-
dam speciali-
unctantibus
bitum fratris
sic responde-
e vos donum
de illis ocli-
tas in paup-

LIBER VI.

rogasse, præter eas, quibus dissolui æs alic-
um fratris mei. Sex annis ante obitum virgi-
ni multis modis ex ea pecunia datū est pau-
peribus, & illa rursus diuinitus aucta. Post de-
celum virginis dimidia pars pecuniæ in eadē
numena reperta est. Quidam etiam eius aurei
nummi coram tribus fide dignis numerati, il-
ludupentibus, visibiliter aucti fuerunt. Quid-
quid sancta virgo conquirere potuit, tāquam
paleam reputans, penè prodigè in opes Chri-
sti amore elargiebatur. Eam autem eius in pau-
peres benignitatem Christus abundè compen-
sat. Rapa nonnūquam in paradysum, vidit
quandoque lucem mirabilem è cælo vibrari,
præteritum in animas quorūdam adhuc in ter-
ra degentium, quas eò se cum raptas cernebat.
Illa autem luce vidit tāquam beatorum ex-
eritum speciosissimum cōfluere, & in iis cæ-
lestium Reginam, Christi matrē sanctissimam.
Vidit etiam mensas sericis & preciosis pannis
miseris, elemosynas, quas per id tempus ege-
ntia præstiterat, ceu cælo allatas, aptissimè col-
locari: potiones quoque, quas in vasis fictili-
bus ipsa pauperibus præbuerat, in crystallinis
aureis poculis admodum reuerèter exhibe-
re, inq; alia permulta, qua dederat miseris.
Deinde vidit cœtum clarissimū ad instructas
decumbere mensas, audiuit sonitum tāquam
decumbere mensas hilariter epulantium: se verò illis a-
lacriter ministrantē videre sibi visa est. Postea

Gg ad

700 COLLATION. SACRAR
ad se reuerfa, miris modis beneficia in pauperes cumulare studuit, ea uisione non mediocriter animata.

Cum pietas (cuius magna pars est beneficentia in pauperes) promissionem habeat uita praesentis & futurae, quid de eo sentiendum sit, quod homo pii, & in pauperes apprimè benefici magni quasi equi infirmitatibus & molestiis grauentur.

CAP. XXVIII.

ADDuximus paulò ante capite 25. sententiam illam propheticam, (Psalm. 40) Bontum nempe illum esse, qui intelligit supergenum & pauperem; Dominus coletur eum & uiuificet eum, & beatum faciat eum in terra: denique pietatem, habere promissionem uita praesentis & futurae. (1. Tim. 4.) Ceterum quàm multos legimus in pauperes efficacissime liberalitatis, qui diuturnis grauissimisque languoribus exagitati sunt? Certè de S. uirgine Lyduuina constat ex historiis, pluribus mirabilibusque morbis eam tota uita excruciatam, S. Gregorius Pontif. Max. in pauperes & peregrinos liberalissimus, penè assidue eam variis infirmitatibus luctabatur. De Constantino Graecorum Imper. nono refert Constantinus Manasses, eum fuisse magnificum, liberalem, moderationis & aquiratis studiosum, atque ita munificum, ut quasi mare quoddam liberalitatis uideretur, cuius fructu multis fructu contigit, emittentis quasi uenas, & fructu